

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor

HOTĂRÎRE

cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în
privința procurorului în Procuratura raionului XXXXXX
Vladimir Erhan

nr. 3-53/2024

13 decembrie 2024

mun. Chișinău

Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, avînd în componența sa:

Președinte – Vladislav Guțan

Membrii – Victor Comerzan, Oleg Televca, Pavel Țurcan, Elena Cazacov, Alexandru Lozan și Octavian Lazarev;

examinînd în ședință publică cauza disciplinară intentată în privința procurorului în Procuratura raionului XXXXXX Vladimir Erhan, privind îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu,

CONSTATĂ:

La data de xx.xx.2024 Inspecția procurorilor a înregistrat conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor sesizarea Procurorului General, Ion Munteanu, prin care a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura raionului XXXXXX, Erhan Vladimir, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu,

La originea sesizării se află încălcările admise de procurorul Vladimir Erhan în cadrul urmăririi penale pe cauzele penale nr.XXXXXX, nr.XXXXXX și nr.XXXXXX.

Astfel, s-a constatat că, la xx.xx.2022, ofițerul de urmărire penală, șef al SUP a IP XXXXXX a pornit urmărirea penală în cauza penală nr.XXXXXX pe faptul decesului cet. Xxxxxx Xxxxxx ca rezultat al aplicării față de acesta a multiplelor lovituri cu toporul de către cet. Xxxxxx Xxxxxx, în baza art. 151 alin.(4) Cod penal.

Conducerea urmăririi penale este dispusa de către adjunctul procurorului-șef, Xxxxxx Xxxxxx, procurorului în Procuratura r-lui XXXXXX, Erhan Vladimir.

La xx.xx.2022, lui Xxxxxx Xxxxxx. este înaintată învinuirea finală, iar a doua zi cauza penală a fost remisă spre examinare în Judecătoria XXXXXX, Sediul XXXXXX.

În acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx s-a reținut faptul ca, citez: „[...]”, încheiat citatul.

Acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx au fost calificate potrivit art. 151 alin.(4) Cod penal, după semnele calificative vătămarea intenționat gravă a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

Cauza penală a fost examinată în procedura specială, reglementată la art.364¹ Cod de procedura penală.

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat Erhan V. a constată că, citez: „*După cum am menționat deja, omorul a fost comis de către inculpat cu premeditare.*”

Pericolul social al faptei comise cu premeditare este evident, ceea ce sporește șansele de reușită și denotă, totodată, pericolozitatea sporită a făptuitorului, care nu acționează sub imboldul unui impuls spontan, ci chibzuiește, pregătește acțiunea de cauzare a leziunilor corporale grave periculoase pentru viață.”, încheiat citatul, solicitând instanței aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin sentința Judecătoreiei XXXXXX, Sediul XXXXXX din xx.xx.2022, XXXXXX XXXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

La calificarea faptelor lui XXXXXX XXXXXX de către procurorul Erhan V., nu a fost respectată cerința imperativă a legii cu privire la cercetarea multilaterală, completă și obiectivă a circumstanțelor infracțiunii, săvârșite la xx.xx.2022 în privința lui XXXXXX XXXXXX soldată cu decesul acestuia. A fost neglijată practica judecătorească stabilită pentru cazuri similare.

La încadrarea faptei prejudiciabile comise de XXXXXX XXXXXX nu s-a ținut cont de modul și mijloacele de săvârșire a infracțiunii, numărul, caracterul și localizarea vătămarilor corporale. Astfel, chiar potrivit fabulei învinuirii făptașul a aplicat cel puțin 19 lovituri cu toporul și un par în regiunea părților vitale ale corpului victimei – cap și torace, acțiuni care denota intenția directă a lui XXXXXX XXXXXX de a cauza decesul victimei, atât prin utilizarea unor mijloace care pot cauza vătămări corporale grave care ar condiționa decesul persoanei, cât și prin aplicarea loviturilor în regiunea părților vitale ale corpului care la fel ar asigura survenirea decesului victimei. Pe lângă aceste aspecte, este necesar de menționat faptul că, de rând cu vătămarile corporale grave, cauzate victimei în regiunea organelor vitale, se atestă multiple leziuni ale membrelor superioare, situație caracteristică acțiunii de apărare manifestate de către victima XXXXXX XXXXXX.

Potrivit practicii judiciare și anume pct.10 din *Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (art.145-148 CP al RM)* nr. 11 din 24.12.2012, modificată prin *Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1* din 23.02.2015 și nr. 41 din 18.12.2017: *„Dacă făptuitorul manifestă intenție față de decesul victimei, se aplică nu art.151 alin.(4) CP al RM, dar art.145 CP al RM. La delimitarea infracțiunii de omorul intenționat potrivit art.151 alin.(4) CP al RM, trebuie luate în calcul toate circumstanțele cazului (caracterul mijloacelor aplicate, localizarea plăgilor, numărul loviturilor aplicate etc.); nu poate fi luată ca criteriu de delimitare durata perioadei de la cauzarea plăgii pînă la momentul decesului victimei. Or, decesul care s-a produs imediat după cauzarea plăgii, fără a fi luate în considerație celelalte circumstanțe, obiective și subiective, nu este o condiție suficientă pentru a exclude orice incertitudine în ce privește prezența la făptuitor a intenției de a omorî victima.”*

Raportând prevederile legale citate *supra*, practica judecătorească, la circumstanțele, caracterul și gradul prejudiciabil al faptelor săvârșite de cet. XXXXXX XXXXXX, se impunea examinarea acțiunilor ultimului prin prisma art.145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal – adică, omorul intenționat al unei persoane, comis cu o deosebită cruzime (*multiple lovituri: 4-5 lovituri cu un obiect despicător (topor) și minim 13-14 lovituri cu obiecte contodente dure în regiunea capului și alte regiuni ale corpului...*)

Calificarea vădit eronată a acțiunilor lui XXXXXX XXXXXX se confirmă și prin

constatările efectuate de către însăși procurorul Erhan V. În cadrul discursului său, menționând că, citez: „ *Pentru a sublinia mai elocvent pericolul social sporit și rezonanța majoră a faptelor incriminate lui Xxxxxx Xxxxxx, suplimentar la cele relatate, este de ajuns să specificăm următoarele:*

- Au fost comise acțiuni violente de lipsire de viață prin metode inumane ce prezintă o deosebită cruzime;...

După cum am menționat deja, omorul a fost comis de către inculpat cu premeditare. Pericolul social al faptei comise cu premeditare este evident, ceea ce sporește șansele de reușită și denotă, totodată, pericolozitatea sporită a făptuitorului, care nu acționează sub imboldul unui impuls spontan, ci chibzuiește, pregătește acțiunea de cauzare a leziunilor corporale grave periculoase pentru viață. ”, încheiat citatul.

La perfectarea rechizitoriului, procurorul Erhan VI. a reținut în calitate de circumstanțe agravante:

- provocarea prin infracțiune a unor urmări grave;
- săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

Conform art.77 alin.(2) Cod penal, *Dacă circumstanțele menționate la alin.(1) sunt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante.*

Potrivit materialelor cauzei penale, precum și faptelor constatate de către instanța de judecată, nici procurorul la etapa urmăririi penale și nici acuzatorul de stat în cadrul judecării cauzei penale nu a administrat probe care ar stabili că în momentul comiterii infracțiunii Xxxxxx Xxxxxx se afla în stare de ebrietate, mai mult ca atât, procurorul de caz a ezitat a se expune la categoria de ebrietate stabilită la făptaș – alcoolică sau narcotică. Existenței unei agravante care condiționează prezența unei constatări ale unui specialist în domeniu, nu poate fi atribuită învinutului/inculpatului dacă o astfel de probă lipsește pe caz.

În aceeași ordine de idei, nu poate fi reținută în acțiunile persoanei o circumstanță agravantă care constituie de fapt un semn al componentei de infracțiuni.

De altfel, judecând cauza penală, instanța de judecată corect a exclus circumstanțele agravante constatate de către procurorul Erhan V., statuând că în privința inculpatului lipsesc careva circumstanțe agravante.

Conform art. 364¹ alin.(1), (2) și (4) Cod de procedură penală, *Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

Instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite și dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Deși cauza penală a fost examinată în procedura specială, care impune față de inculpat condiția recunoașterii în totalitate a faptei reținute în rechizitoriu, în cadrul audierii inculpatului Xxxxxx Xxxxxx în condițiile de audiere a martorului, acesta nu a

recunoscut faptele indicate în rechizitoriu, declarând o versiune doar tangențială actului de acuzare (*a lovit cu despicătura de mai multe ori în cap, apoi peste topor cu bâta de lemn și el (victima) s-a lovit peste cap*), aceste declarații fiind în contradicție și cu Raportul de expertiză judiciară nr. XXXXXX din xx.xx.2022 - (*multiple lovituri: 4-5 lovituri cu un obiect despicător (topor) și minim 13-14 lovituri cu obiecte contodente dure în regiunea capului și alte regiuni ale corpului...*).

Fiind prezent la examinarea dosarului, acuzatorul de stat Erhan V. nu a intervenit în nici un fel, deși urma să adreseze întrebări inculpatului prin prisma necorespunderii declarațiilor oferite cu materialele cauzei penale și învinuirii înaintate, cât și să solicite instanței să respingă solicitarea părții apărării și să examineze cauza penală în procedura generală.

În conformitate cu prevederile art.113 alin.(2) din Codul penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Omisiunea aprecierii juridice a calificării acțiunilor făptuitorului Xxxxxx Xxxxxx, prin prisma remarcii ante-menționate, a generat situația în care învinuirea adusă să fie una incorectă. Astfel, deși obligat să intervină în conformitate cu prevederile art. 283 alin.(1) sau 326 alin.(1) Cod de procedură penală, procurorul Erhan V. a omis să realizeze acest exercițiu.

Ca rezultat al inacțiunilor procurorului Erhan V., inculpatul pe caz s-a ales cu o pedeapsa sub limita minimă care putea fi aplicată acestuia în cazul calificării corecte a faptelor comise.

La xx.xx.2023, procurorul în Procuratura r-lui XXXXXX, Erhan Vladimir a remis spre examinare în fond, cauza penală nr.XXXXXX de învinuire a lui Xxxxxx Xxxxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal.

În acțiunile inculpatului s-a reținut faptul că, [...]”.

Cauza penală a fost examinată în procedura specială, stabilită la art.364¹ Cod de procedură penală.

În cadrul dezbaterilor judiciare, în discursul său, care de altfel reprezintă o copie a rechizitoriului, acuzatorul de stat Erhan V. A solicitat instanței aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin sentința Judecătoriei XXXXXX, Sediul XXXXXX din xx.xx.2023, Xxxxxx Xxxxxxa fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită lui Xxxxxx Xxxxxxa fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani.

Studiind conținutul rechizitoriului, cât și a sentinței din xx.xx.2023, constatăm că, calificarea acțiunilor lui Xxxxxx Xxxxxx se impunea conform prevederilor art. 27, 145 alin. (2) lit. e), e¹) din Codul penal.

Modalitatea prin care a acționat condamnatul pe caz și anume [...] ne permite calificarea faptelor lui Xxxxxx Xxxxxx potrivit elementelor componente de infracțiunii de omor, în cazul dat, din considerentul că urmările prejudiciabile nu au survenit, asistăm la existența unei infracțiuni neconsumate, adică tentativa de omor.

Potrivit practicii judiciare și anume pct.10 din *Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (art.145-148 CP al RM)* nr. 11 din

24.12.2012, modificată prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 23.02.2015 și nr. 41 din 18.12.2017: „*Dacă făptuitorul manifestă intenție față de decesul victimei, se aplică nu art.151 alin.(4) CP al RM, dar art.145 CP al RM. La delimitarea infracțiunii de omorul intenționat potrivit art.151 alin.(4) CP al RM, trebuie luate în calcul toate circumstanțele cazului (caracterul mijloacelor aplicate, localizarea plăgilor, numărul loviturilor aplicate etc.); nu poate fi luată ca criteriu de delimitare durata perioadei de la cauzarea plăgii pînă la momentul decesului victimei. Or, decesul care s-a produs imediat după cauzarea plăgii, fără a fi luate în considerație celelalte circumstanțe, obiective și subiective, nu este o condiție suficientă pentru a exclude orice incertitudine în ce privește prezența la făptuitor a intenției de a omorî victima.*”

Totodată pct.5.4.3 al Hotărârii nr.11/2012 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, stabilește că, *Ipoteza de omor săvîrșit profitînd de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, bolii, handicapului fizic sau psihic ori altui factor presupune îndeplinirea cumulativă în principal a două condiții: 1) victima să se afle într-o stare de neputință și 2) făptuitorul să profite de această stare pentru a omorî victima. Prin stare de neputință trebuie să înțelegem incapacitatea victimei de a se apăra din cauza nefuncționării totale sau parțiale a conștiinței ori a stării sale fizice sau psihice precare. În art.145 alin.(2) lit.e) CP al RM, legiuitorul enumeră exemplificativ factorii ce constituie cauzele stării de neputință a victimei: vârsta înaintată; boala; handicapul fizic sau psihic sau alți factori. Starea fizică sau psihică precară a victimei este determinată de boala, handicapul fizic sau psihic al acesteia, de alți factori (de exemplu, în unele cazuri – starea de ebrietate). La alți asemenea factori cauzali se raportează și vârsta înaintată, vârsta fragedă, nefuncționarea totală sau parțială a conștiinței.*

Dacă în momentul omorului, victima se află în stare de somn, există toate temeiurile legale de a califica cele comise în baza art.145 alin.(2) lit.e) CP al RM.

Potrivit materialelor dosarului, se constată că, se impunea calificarea acțiunilor lui Xxxxxx Xxxxxx conform prevederilor art. 27, 145 alin.(2) lit.e) și e¹) Cod penal, adică, tentativă de omor cu agravantele: [...].

Conform art.281 alin.(2) Cod de procedură penală, *Ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvîrșire a infracțiunii și consecințele ei, formelor vinovăției, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din [Codul penal](#) care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.*

Învinuirea înaintată învinuitului pe caz abundă în neclarități, care parțial contravin și materialelor dosarului penal. Astfel, deși lovitura aplicată victimei a fost aplicată în regiunea toracelui, procurorul de caz indică ca aceasta (lovitura) a vizat organul de importanță vitală – capul.

În textul ordonanței de punere sub învinuire este indicat [...].

Conform art.77 alin.(2) Cod penal, *Dacă circumstanțele menționate la alin.(1) sînt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în*

calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante.

La perfectarea rechizitoriului, procurorul Erhan Vl. a reținut în calitate de circumstanțe agravante:

- provocarea prin infracțiune a unor urmări grave;
- săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

Potrivit materialelor cauzei penale, precum și faptelor constate de către instanța de judecată, procurorul nu a administrat probe care ar stabili că în momentul comiterii infracțiunii XXXXXX XXXXXX se afla în stare de ebrietate, mai mult ca atât, procurorul de caz a ezitat a se expune asupra caracterului stării ebrietate stabilită la făptaș – alcoolică sau narcotică. Existenței unei agravante care condiționează prezența unei constatări ale unui specialist/expert autorizat în domeniu, nu poate fi atribuită învinuitului/inculpatului dacă o astfel de probă lipsește pe caz.

În aceeași ordine de idei, nu poate fi reținută în acțiunile persoanei o circumstanță agravantă care constituie de fapt un semn al componenței de infracțiuni.

De altfel, judecând cauza penală, instanța de judecată a exclus circumstanțele agravante constate de către procurorul Erhan V., statuând doar că acestea au fost invocate de către procuror, fără a le da apreciere.

În context, instanța de judecată a respins și circumstanța atenuantă stabilită în privința lui XXXXXX XXXXXX de către acuzatorul de stat la etapa dezbaterilor judiciare – recunoașterea vinei, constatând că aprecierea acesteia ca circumstanță atenuantă ar constitui acordarea unei duble valențe juridice unei și aceleiași situații.

În aceste circumstanțe, statuăm că, procurorul Vladimir Erhan și în acest caz, nu a asigurat încadrarea juridică corectă și deplină a faptelor săvârșite de către făptaș, astfel încât acesta să poarte răspundere penală echitabilă în raport cu faptele prejudiciabile săvârșite și să suporte consecințe juridico-penale corespunzătoare.

Astfel, deși obligat să intervină în conformitate cu prevederile art. 283 alin.(1) sau 326 alin.(1) Cod de procedură penală, procurorul Erhan V. a omis și în cauza dată să realizeze acest exercițiu.

La xx.xx.2022, organul de urmărire penală din cadrul IP XXXXXX a pornit urmărirea penală în cauza penală nr.XXXXXX, pe faptul comiterii de către XXXXXX XXXXXXXa infracțiunii prevăzute la art.269 Cod penal. Conducerea urmăririi penale a fost dispusă procurorului în Procuratura r-lui XXXXXX, XXXXXX XXXXXX.

La data de xx.xx.2022, cauza penală a parvenit la Procuratură cu propunerea de punere a lui XXXXXX XXXXXX sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.269 Cod penal, terminarea urmăririi penale și remiterea cauzei în instanța de judecată pentru examinare.

La xx.xx.2022, procurorul în Procuratura r-lui XXXXXX, XXXXXX XXXXXX înaintează învinuirea lui XXXXXX XXXXXX conform art.157 Cod penal – vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.

În acțiunile lui XXXXXX XXXXXX, procurorul reține faptul că, citez: „[...]”, încheiat citatul.

Cauza penală a fost remisă în instanța de judecată la xx.xx.2022, în acțiunile lui XXXXXX XXXXXX fiind reținută aceeași faptă calificată potrivit art.157 Cod penal.

Reprezentarea acuzării de stat a fost asigurată de către procurorul în Procuratura r-lui XXXXXX, Erhan Vladimir, care, în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat recunoașterea lui XXXXXX XXXXXX vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal, cu încetarea procesului penal, în legătură cu împăcarea părților.

În cadrul examinării dosarului în instanța de judecată, la etapa ședinței preliminare a parvenit cererea avocatului inculpatului prin care a solicitat încetarea procesului penal în ordinea art.109 Cod penal, pe motivul împăcării părților.

Prin sentința Judecătorei XXXXXX, Sediul XXXXXX din xx.xx.2022, procesul penal în privința lui XXXXXX XXXXXX, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal, a fost încetat pe motivul împăcării părților, în ordinea art.109.

Calificarea acțiunilor inculpatului XXXXXX XXXXXX potrivit art.157 Cod penal, este contrară faptelor constatate pe caz cât și normelor penale în vigoare.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii de cauzare a vătămarilor corporale medii cauzată din imprudență, are o structură complexă, care prezumă îndeplinirea unei acțiuni sau inacțiuni de cauzare a vătămarilor corporale medii, apariția urmărilor prejudiciabile sub forma vătămarilor corporale medii, cât și legătura de cauzalitate dintre acestea.

În speța expusă *supra*, constatăm prezența doar a unui semn al laturii obiective și anume urmarea prejudiciabilă.

Astfel, unica acțiune admisă/efectuată de către inculpat, potrivit actului de învinuire, este deplasarea la ghidonul motocultorului cu o persoană aflată în remorcă, care în sine reprezintă o faptă prejudiciabilă – contravenție. Această acțiune nu poate fi privită separat ca o acțiune sau inacțiune de cauzare a vătămarilor corporale medii, or, în sine acțiunea nu poate condiționa apariția unor vătămări corporale.

Cel mai important, pe caz lipsește legătura de cauzalitate între acțiunile de conducere a motocultorului de către inculpatul XXXXXX XXXXXX și cauzarea vătămarilor corporale lui XXXXXX XXXXXX, or, anume acțiunile lui XXXXXX XXXXXX manifestate prin efectuarea unei sărituri în preajma roții remorcii și a condiționat apariția vătămarilor corporale medii.

Astfel, potrivit actului de învinuire, XXXXXX XXXXXX a sărit singur, la propria inițiativă din remorca motocultorului, în lipsa unei acțiuni/solicitări din partea lui XXXXXX XXXXXX, fapt care exclude calificarea faptelor lui XXXXXX XXXXXX potrivit art.157 Cod penal.

Urmărind logica lucrurilor ale procurorului, XXXXXX XXXXXX în general nu a comis nici o faptă care ar putea fi calificată drept o infracțiune.

Totuși, potrivit materialelor cauzei penale XXXXXX XXXXXX transportând în remorca motocultorului o persoană contrar normelor ce reglementează ordinea și regulile circulației rutiere, fiind participant la trafic, a admis ca rezultat al atitudinii neglijente față de situația creată, că poate controla situația, posibilitatea intervenirii unor urmăriri nefaste, iar ca rezultat al apariției unui obstacol în calea de deplasare a mijlocului de transport a condus de el și nu a întreprins măsurile necesare – oprirea mijlocului de transport și s-a deplasat cu roata remorcii peste piciorul victimei.

În acest sens, acțiunile inculpatului care sau limitat la conducerea motocultorului – mijloc de transport, urmau a fi calificate potrivit art.269 Cod penal.

Conform art.113, 115 și 118 Cod penal, fapta inculpatului urma să fie calificată potrivit art.269 Cod penal, normă care cuprinde toate părțile faptei prejudiciabile (*conducerea mijlocului de transport, acțiune inculpatului manifestată exclusiv de conducerea mijlocului de transport, survenirea consecințelor stabilite la art.264 Cod penal, lipsa unor acțiuni îndreptate în privința victimei, încălcarea regulilor privind menținerea ordinii și securității circulației*).

Eroarea de calificare a fost admisă în totalitate de către procurorul XXXXXX XXXXXX, însă, în momentul intervenirii pe caz în calitate de acuzator de stat a

procurorului Erhan V., ultimul, manifestând o atitudine tacită indiferentă, a preluat și susținut calificarea eronată admisă la etapa urmăririi penale.

Mai mult ca atât, susținerea erorii de calificare a permis liberarea inculpatului de răspundere penală, acțiune efectuată de către acuzatorul de stat în mod intenționată – ultimul solicitând admiterea cererii părții apărării și încetarea procesului penal în ordinea art.109 Cod penal, în condițiile în care urma să se pronunțe împotriva aplicării acestei proceduri anume din considerentul calificării eronate a faptei, cât și imposibilității împăcării părților în cazul infracțiunii prevăzute de art.269 Cod penal.

Acțiunile procurorului Erhan V. sunt în contradicție și cu prevederile art.53 alin.(1), pct.1), 2), 4) și 8) Cod de procedură penală, care stabilește că, *La examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul are următoarele atribuții:*

1) reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării;

2) participă la examinarea probelor prezentate de partea apărării, prezintă noi probe necesare pentru confirmarea acuzării, face demersuri și își expune părerea asupra chestiunilor ce apar în timpul dezbaterilor judiciare;

4) modifică încadrarea juridică a infracțiunii săvârșite de inculpat dacă cercetările judiciare confirmă că inculpatul a săvârșit această infracțiune;

8) își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată;

Și în acest caz procurorul Erhan V., datorită atitudinii neglijente față de atribuțiile de serviciu, nu a intervenit în conformitate cu prevederile 326 alin.(1) Cod de procedură penală, și, ca rezultat al calificării eronate, inculpatul a eludat răspunderea penal pentru o faptă prejudiciabilă, alta decât cea care a fost incriminată.

APRECIERILE FAPTELOR

Încălcarea normelor imperative ce reglementează caracterul complet al urmăririi penale

Art.15 din Codul penal, stabilește că, *Gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.*

Conform art.113 alin.(1) Cod penal, *Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.*

Potrivit art.281 alin.(1) Cod penal, *Dacă, după examinarea raportului organului de urmărire penală și a materialelor cauzei, procurorul consideră că probele acumulate sînt concludente și suficiente, el emite o ordonanță de punere sub învinuire a persoanei.*

Conform art.291 Cod de procedură penală, *Dacă procurorul constată că au fost respectate dispozițiile prezentului cod privind urmărirea penală, că urmărirea penală este completă, că există probe suficiente și legal administrate, el dispune una din următoarele soluții:*

1) atunci cînd din materialele cauzei rezultă că fapta există, că a fost constatat făptuitorul și că acesta poartă răspundere penală:

a) pune sub învinuire făptuitorul conform prevederilor art.281 și 282, dacă acesta nu a fost pus sub învinuire în cursul urmăririi penale, ...

Pe cale de consecință se constată că, procurorul Erhan Vladimir prin acțiunile/inacțiunile sale în cadrul gestionării cauzelor penale nr.XXXXXX, nr.XXXXXX și nr.XXXXXX, a încălcat prevederile art.53 pct.pct.1), 2), 3), 4), 8), art.281 alin.(1) și (2), art.283 alin.(1) și art.326 alin(1) din Codul de procedură penală, principiului supremației legii, prevăzut în pct.pct.6.1.1 din Codul de etică al Procurorilor, potrivit căreia procurorul trebuie să respecte legislația națională și principiului profesionalismului prevăzut la pct.6.5.1 din același Cod, potrivit căruia procurorul trebuie să conștientizeze că cel mai înalt nivel al competențelor profesionale este una din principalele premise pentru un serviciu eficient al procuraturii, precum și pentru încrederea publicului în acest serviciu, încălcări ce constituie abateri disciplinare prevăzute în art.38 lit.a) și f¹) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, manifestate prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art.6 alin.(3), încălcarea Codului de etică al procurorilor, producând totodată atingere onoarei și imaginii Procuraturii.

Prin sentința Judecătorei XXXXXX, Sediul XXXXXX din xx.xx.2023, cauza penală nr.XXXXXX fiind examinată în procedura specială, în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, Xxxxxx Xxxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, la pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității pe un termen de 110 ore. La aplicarea pedepsei sub limita minimă prevăzută de norma incriminată, instanța de judecată corect a apreciat inculpatului la ziua comiterii infracțiunii drept o circumstanță atenuantă.

Reprezentarea acuzării de stat a fost asigurată de către procurorul în Procuratura r-lui XXXXXX, Erhan Vladimir, care, în cadrul dezbaterilor judiciare constatând în privința inculpatului prezența circumstanței atenuate – recunoașterea vinei, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, cât și stabilirea circumstanței excepționale – comiterea infracțiunii în perioada cât era minor, a solicitat aplicarea față de minor a limitei maxime a pedepsei, sub forma muncii neremunerate în folosul comunității pe un termen de 160 ore.

APRECIERILE FAPTELOR

Încălcarea normelor imperative ce reglementează individualizarea pedepsei penale

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. ...*

Articolul 78 alin.(1), (2) și (4) Cod penal, stabilește că, *În cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează:*

a) dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă pînă la acest minim;

b) dacă se aplică amenda, aceasta se poate coborî pînă la limita de jos;

c) dacă pentru infracțiunea săvârșită se prevede detențiune pe viață, aceasta se înlocuiește cu închisoare de la 15 la 25 de ani.

În cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru

infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată.

În caz de concurs al circumstanțelor agravante și celor atenuante, coborârea pedepsei pînă la minimul sau ridicarea ei pînă la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

Potrivit art.79 alin.(1) Cod penal Ținînd cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, ..., instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvîrșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Studiind discursul acuzatorului de stat, stabilim cu certitudine că o individualizarea a pedepsei în cazul Xxxxxx Xxxxxx, practic lipsește. Acuzatorul de stat s-a limitat de a efectua individualizarea pedepsei penale doar în baza criteriilor speciale de individualizarea a pedepsei (*art.364¹ alin.((8) Cod de procedură penală*), în rest discursul constă din redarea integrală a datelor din rechizitoriu.

Individualizarea pedepsei penale urmează a fi efectuată în limitele pedepselor penale stabilite pentru norma incriminată, cât și luând în considerație circumstanțele stabilite pe caz, personalitatea inculpatului...

Norma art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, stabilește în calitate de pedepse amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Deși acuzatorul de stat a orientat corect instanța de judecată la aplicarea pedepsei sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, ultimul a considerat corect a aplica acestuia limita maximă a acestuia. Poziția acuzatorului de stat contravine normelor care reglementează procedura de individualizare a pedepsei, or, în privința inculpatului au fost stabilite exclusiv circumstanțe atenuante, acțiuni care, în cazuri de o complexitate și gravitate mai mare permit chiar și neaplicarea pedepsei complementare, excluderea detențiunii pe viață.

În situația existentă, pedeapsa sub forma muncii neremunerate urma să fie coborâtă către limita minimă calculată în privința inculpatului.

Chiar și în cazul acestor circumstanțe, acuzatorul de stat Erhan V. a stabilit în privința inculpatului o circumstanță care este improprie cazului și anume recunoașterea vinei, care, în cazul examinării dosarului în baza probelor acumulate la etapa urmăririi penale nu poate fi aplicată, deoarece ar condiționa acordarea unei și aceleiași situații de drept a dublei valențe.

Deși procurorul de caz a identificat și o circumstanță excepțională – minoratul persoanei, acesta a considerat oportun de a nu da curs acesteia, deși o astfel de poziție, ar fi pasibilă de existență în condițiile unei motivări plauzibile, pe când, în discurs în general lipsește o individualizare a pedepsei. Aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, în cazul lui Gheltoșanu Șt. garantează acestuia aplicarea unei pedepse sub limita minimă a pedepsei stabilită pentru norma incriminată.

Poziția procurorului corect a fost neglijată de către instanța de judecată, care a aplicat prevederile art.79 Cod penal față de inculpatul minor, stabilindu-i o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de norma incriminată.

La exercitarea atribuțiilor sale în procesul penal, procurorul este independent și se supune numai legii (*art.51 alin.(3) Cod de procedură penală*), iar procurorul în cursul procesului penal, este obligat să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie

neîntemeiat condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale (*art.1 alin.(3) Cod de procedură penală*), obligațiuni care au fost neglijate de procurorul Erhan V.

La xx.xx.2022, procurorul în Procuratura r-lui XXXXXX, Erhan Vladimir a remis spre examinare în fond, cauza penală nr.XXXXXX de învinuire a lui Xxxxxx Xxxxxx în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) și 192¹ alin.(1) Cod penal.

În acțiunile învinuitului s-a reținut faptul că, „[...]

Pe episodul dat, acțiunile învinuitului au fost calificate potrivit art.186 alin.(2) lit.c) și d) – furtul, adică sustragerea bunurilor altei persoane, săvârșită cu pătrundere în domiciliu și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

„*Tot el, la [...]*”

Pe acest episod, acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx au fost calificate conform art.192¹ alin.(1) Cod penal, răpirea mijlocului de transport, fără scop de înstrăinare.

Reprezentarea acuzării de stat a fost asigurată tot de către procurorul Erhan V., care, în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat aplicarea față de inculpatul Xxxxxx Xxxxxx pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, a pedepsei închisorii pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.192¹ alin.(1) Cod penal, pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Pentru concurs de infracțiuni, prin prisma art.84 alin.(1) Cod penal, pedeapsa închisorii pe un termen de 3 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii s-a solicitat a fi suspendată condiționat cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani. Suplimentar acuzatorul a solicitat instanței aplicarea unor obligațiuni stabilite de art.90 alin.(6) Cod penal.

Acuzatorul de stat Erhan V. a reținut în privința inculpatului a următoarelor circumstanțe agravante:

- săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare;

- comiterea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art.24 Cod penal.

Examinând cauza penală în procedura specială, în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, prin sentința din xx.xx.2022, instanța de judecată a preluat integral poziția acuzatorului de stat stabilindu-i pedepsele solicitate de către acuzatorul de stat.

Sentința din xx.xx.2022 nu a fost contestată, devenind irevocabilă.

APRECIERILE FAPTELOR

Încălcarea normelor imperative ce reglementează individualizarea pedepsei penale

La etapa urmăririi penale, procurorul Erhan V. a reținut în acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx faptul comiterii infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, deși, la materialele cauzei penale lipsesc careva probe în acest sens (raport de expertiză, proces-verbal de constatare, etc.), reținând acest fapt și drept circumstanță agravantă, situație care s-a constatat doar din cuvintele învinuitului Xxxxxx Xxxxxx, fapt care nu este suficient, or, circumstanța agravantă menționată urmează a fi probată suplimentar.

Din cauza lipsei probelor necesare, ordonanța de punere sub învinuire cât și

poziția procurorului sunt lovite de lipsă de claritate, or, ultimul urma să indice inclusiv și categoria de ebrietate a persoanei, specificații care lipsesc, dar crează inculpatului o situație agravantă pe caz.

Potrivit pct.9 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, *Nu poate fi recunoscută drept circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, dacă antecedentele penale au fost stinse sau anulate sau dacă legea a decriminalizat acțiunea comisă în trecut.*

Potrivit datelor conținute în rechizitoriul perfectate de către procurorul Erhan V. cât și sentinței instanței de judecată, Xxxxxx Xxxxxx, deși a fost anterior condamnat pentru o infracțiune similară, la ziua comiterii infracțiunii antecedentele penale pentru infracțiunea precedentă erau stinse.

În circumstanțele expuse, reținerea celor două agravante în privința inculpatului Xxxxxx Xxxxxx este eronată și contravine legislației în vigoare.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. ...*

Articolul 78 alin.(1), (2) și (4) Cod de procedură penală, stabilește că, *În cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează:*

a) *dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă pînă la acest minim;*

b) *dacă se aplică amenda, aceasta se poate coborî pînă la limita de jos;*

c) *dacă pentru infracțiunea săvârșită se prevede detențiune pe viață, aceasta se înlocuiește cu închisoare de la 15 la 25 de ani.*

În cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată.

În caz de concurs al circumstanțelor agravante și celor atenuante, coborîrea pedepsei pînă la minimul sau ridicarea ei pînă la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

Potrivit art.70 alin.(3¹) Cod penal, *La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținînd cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.*

Deși inculpatul la ziua comiterii infracțiunii avea împlinită vârsta de 19 ani, fapt cunoscut de către acuzatorul de stat Erhan V. care a calificat acest fapt drept circumstanță atenuantă, în cadrul dezbaterilor judiciare, ultimul a solicitat, în lipsa unei motivări suplimentare pe caz, aplicarea pedepsei în noile limite stabilite doar ca rezultat al aplicării prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală (*în vigoare la data dezbaterilor judiciare și pronunțării sentinței*), fiind încălcate grav drepturile și

garanțiile inculpatului pe caz.

Reducerea maximului pedepsei cu 1/3, în cazul persoanelor care au împlinit vârsta de 18 ani dar nu au împlinit vârsta de 21 ani, reprezintă o garanție a inculpatului în cazul aplicării pedepsei închisorii. Eludarea normei vizate este posibilă ca urmare a motivării aspectului de neaplicare a normei în cauză.

Atât instanța de judecată, cât și acuzatorul de stat, au ezitat a se expune asupra prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal și a motiva neaplicarea acestei norme, deși cunoșteau despre acest fapt. Acuzatorul de stat apreciind vârsta inculpatului drept o circumstanță atenuantă, iar instanța de judecată motivând în acest sens neaplicarea față de inculpat a prevederilor art.79 Cod penal.

Norma art.186 alin.(2) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă închisoare pe un termen de la 3 luni la 4 ani. Aplicând prevederile art.70 alin.(3¹) Cod penal, limita maximă a pedepsei se modifică, urmând ca sancțiunea aplicabilă să fie stabilită în limitele noi de la 3 luni până la 2 ani și 8 luni.

Totodată, potrivit art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, limita maximă a pedepsei închisorii scade la 1 an 10 luni și 20 zile, limita maximă de la care urma să fie deja individualizată pedeapsa în dependență de celelalte circumstanțe stabilite pe caz. Potrivit algoritmului expus din limita maximă a pedepsei ce putea fi aplicată în cazul infracțiunii prevăzută la art.186 alin.(2) Cod penal, pedeapsa finală stabilită Petro C. a depășit limita maximă ce putea fi aplicată față de inculpat cu mai mult de 9 luni.

Încălcarea securității raporturilor juridice referitoare la drepturile inculpatului XXXXXX XXXXXX.

Subsecvent, prin atârarea neglijență față de atribuțiile de serviciu în vederea individualizării corecte a pedepsei închisorii, agravării artificiale și eronate a situației inculpatului pe caz, au fost grav încălcate drepturile și garanțiile persoanei, fiind astfel grav încălcat principiul raporturilor juridice, consfințit în art.6 §1 și 3 din CoEDO.

În context, în cauza *Belasin c. României, cererea nr.15402/04*, CtEDO a reamintit că dreptul la un proces echitabil trebuie interpretat în lumina preambulului CoEDO, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante.

Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, adică că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversul. Dreptul la un proces echitabil este garantat ca fiind efectiv dar nu iluzoriu (*c.Engel și alții vs Olanda; Ozturk vs Germania*). Iar, într-un stat de drept este necesar respectarea normelor imperative întru asigurarea unui proces penal echitabil.

Prin sentința Judecătoreiei XXXXXX, Sediul XXXXXX, din xx.xx.2022, XXXXXX XXXXXX, a fost recunoscut vinovat în cauza penală nr.XXXXXX de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub forma de închisoare pe un termen de 8 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat, cu stabilirea unui **termen de probă** de un an.

Inculpatul a fost obligat în **termenul de probă**, conform art.90 alin.(6) lit.a), b), c¹), f) și h) Cod penal, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent; după orele 20.00 să nu frecventeze localuri de agrement: baruri, restaurante; să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea pericolului consumului de alcool; să participe la programe probațiune, să fie

monitorizat electronic pe o perioadă de 6 luni; să presteze 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Reprezentarea acuzării de stat a fost asigurată de către procurorul în Procuratura r-lui XXXXXX, Vladimir Erhan.

În cadrul dezbaterilor judiciare acesta a solicitat, citez: „[...]”, încheiat citatul.

La recomandarea Secției judiciar-penale, procurorul Erhan Vladimir a contestat sentința instanței de fond în partea aplicării pedepsei penale, cu invocarea corectă a temeiurilor care impun aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii cu executarea reală (*anterior condamnat de 4 ori pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și comiterea mai multor contravenții aferent conducerii mijlocului de transport fără permis de conducere*), cerere de apel admisă de către instanța de apel.

Însă, contrar normelor menționate supra, procurorul Erhan V. a solicitat aplicarea prin prisma *art.65¹ alin.(1), (2) Cod penal, și a unei pedepse complimentare de privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 5 ani*, solicitarea respinsă de către instanța de apel.

APRECIERILE FAPTELOR

Încălcarea normelor imperative ce reglementează individualizarea pedepsei penale

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.*

Art.89 alin.(3) Cod penal, stabilește că, *persoanelor eliberate de pedeapsa penală li se aplică probațiunea, iar militarilor – termenul de probă.*

Contrar prevederilor art.90 alin.(1) și 89 alin.(3) Cod penal, acuzatorul de stat a solicitat stabilirea față de inculpat – subiect general, a unui termen de probă, termen juridic specific exclusiv militarilor.

Pentru infracțiunea prevăzută la art.264¹ alin.(4) Cod de procedură penală, sunt stabilite următoarele pedepse: *muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de pînă la 1 an.*

Articolul 65¹ Cod penal, stabilește că, *privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani.*

Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată, cu redobîndirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.*

Confrom art.65 alin.(3) Cod penal, intitulat „Privarea de dreptul de a ocupa

anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate”, *privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod.*

Solicitarea aplicării față de inculpat a pedepsei complementare privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport, este contrară art.75 alin.(1) Cod penal, art.7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, deoarece nu este prevăzută de norma penală incriminată inculpatului.

Aplicarea normelor art.65 alin.(3) Cod penal, care reglementează o cu totul altă pedeapsă penală, este ilegală, or, aplicarea legii penale prin analogie este interzisă, în special, în condițiile în care, în Codul penal există un articol care reglementează pedeapsa sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport - art.65¹ Cod penal, și care nu admite aplicarea acestei pedepse în lipsa reglementării acesteia pentru norma incriminată.

Mai mult ca atât, aplicarea pedepsei complementare este în contradicție cu situația de fapt constatată pe caz, potrivit căruia urmează a fi privată persoana de un drept pe care nu-l are, nu l-a obținut.

Motivarea poziției în cauză nu poate fi bazată nici chiar dacă ar exista câteva cazuri de aplicarea eronată de către instanțele de judecată a pedepsei complementare în astfel de situații, creând o situație defavorabilă inculpatului atât în partea ce privește necesitatea motivării poziției sale, cât și prejudicierii imaginii procuraturii, în fața participanților la proces și societate.

Astfel, procurorul Erhan Vladimir prin acțiunile/inacțiunile sale în cadrul gestionării cauzelor penale nr.XXXXXX, nr.XXXXXX și nr.XXXXXX, a încălcat prevederile art.6 și art.7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art.1 alin.(3), art.51 alin.(3) și art.53 pct.pct.1), 8) din Codul de procedură penală, art.70 alin.(3¹) și art.79 alin.(1) din Codul penal, încălcări ce constituie abateri disciplinare prevăzute în art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, manifestate prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art.6 alin.(3), **încălcarea** Codului de etică al procurorilor, producând totodată atingere onoarei și imaginii Procuraturii.

Procurorul în Procuratura r-lui XXXXXX, Erhan Vladimir a remis la xx.xx.2020 în instanța de judecată, spre examinare în fond, cauza penală nr.XXXXXX de învinuire a lui Xxxxxx Xxxxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal.

În acțiunile inculpatului s-a reținut faptul că, „[...]”

Acțiunile inculpatului au fost calificate conform art.287 alin.(1) Cod penal – huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiune care, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism deosebit.

Reprezentarea acuzării de stat a fost asigurată tot de către procurorul Erhan V.

În cadrul dezbaterilor judiciare, cauza penală fiind examinată în procedură generală și în lipsa inculpatului, acuzatorul de stat, Erhan V. a solicitat să fie recunoscut Xxxxxx Xxxxxx vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în conformitate cu prevederile art.1, 2 și 9 al Legii nr.243, *privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova*, să fie absolvit de la executarea pedepsei.

Prin sentința Judecătorei XXXXXX, Sediul XXXXXX din xx.xx.2022, Xxxxxx Xxxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii stabilite la art.287 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, totodată inculpatul a fost liberat de răspundere penală în temeiul art.1 alin.(1) a Legii nr.243/2021.

La caz este necesar de menționat că, prin sentința Judecătorei Chișinău, Sediul XXXXX, din xx.xx.2022, procesul penal de învinuire a lui Xxxxxx Xxxxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(1) și 290 alin.(2) lit.b) Cod penal, a fost încetat în temeiul art.2 alin.(1) și (3) al Legii nr.243/2021.

APRECIERILE FAPTELOR

Încălcarea normelor imperative ce reglementează aplicarea Legii nr.243/2021

Potrivit art.6 alin.(1) lit.g) al Legii nr.243/2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, *Prevederile art.1–5 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru o infracțiune săvârșită cu intenție și absolvită anterior în tot sau în parte, în temeiul actului de amnistie sau de grațiere, de pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei alte infracțiuni.*

Despre existența unei alte cauze penale decât cea pe care a instrumentat-o și reprezintă acuzarea de stat, procurorul Erhan Vladimir a cunoscut, or, la materialele dosarului de control sunt anexate extrase de pe portalul instanțelor judecătorești vizând mersul examinării cauzei penale la Judecătoria Chișinău, Sediul XXXXXX. Mai mult ca atât, în cadrul dezbaterilor judiciare ultimul face trimitere la prevederile art.9 al Legii nr.243/2021, care reglementează situația concursului de infracțiuni la aplicarea actului de amnistie.

Ca rezultat al acțiunilor lui Erhan V., contrar normei imperative reglementate la art.6 alin.(1) lit.g) al Legii nr.243/2021, inculpatul Xxxxxx Xxxxxx a fost eronat liberat de la executarea pedepsei penale.

Sentința în cauză nu este irevocabilă, fiind contestată de către inculpat inclusiv pe motivul aplicării eronate a prevederilor art.107 Cod penal și a Legii nr.243/2021.

Prin ordonanța din xx.x.2020, procurorul în Procuratura r-lui XXXXXX, Erhan Vladimir a remis spre examinare în fond cauza penală nr.XXXXXX privind aplicarea măsurii de constrângere cu caracter medical față de cet.Xxxxxx Xxxxxx.

În acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx s-a reținut faptul că, „[...]”

Acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx au fost calificate potrivit art.197 alin.(2) lit.a) Cod penal, distrugerea intenționată de bunuri care a cauzat daune în proporții mari, săvârșită prin incendiere.

Potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară psihiatrico-legală în condiții de ambulator/staționar cu nr.XXXXXX din xx.xx.2021, conform căreia, Xxxxxx Xxxxxx, în prezent, suferă de boală psihică cronică evolutivă „Retardare mintală severă”. În momentele descrise în ordonanță, suferea de același diagnostic și nu avea capacitatea de a conștientiza și dirija acțiunile sale. În caz de recunoaștere vinovat de acțiunile incriminate, poate fi recunoscut iresponsabil. În caz de recunoaștere vinovat de acțiunile imputate pot fi aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical cu regim obișnuit de supraveghere. Nu se atestă a fi suportate careva stări psihotice temporare, inclusiv stare de afect patologic. În timpul comiterii infracțiunii ce i se incriminează, Slusari Iu., nu s-a aflat în stare de afect fiziologic, comportamentul

acestui a fost determinat de mecanisme patopsihologice.

Reprezentarea acuzării de stat a fost asigurată de către procurorul care a instrumentat cauza penală, Erhan Vladimir.

În cadrul dezbaterilor judiciare, ultimul a solicitat instanței *încetarea procesului penal, fără aplicarea unor măsuri de constrângere cu caracter medical deoarece prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, XXXXXX XXXXXX nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat*, conform art.499 alim.(1) Cod de procedură penală.

Prin sentința Judecătoriei XXXXXX, Sediul XXXXXX din xx.xx.2023, XXXXXX XXXXXX a fost recunoscut iresponsabil pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.197 alin.(2) lit.a) Cod penal. Procesul penal a fost încetat în privința lui XXXXXX XXXXXX în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.197 alin.(2) lit.a) Cod penal, **pe motivul împăcării părților**. Față de XXXXXX XXXXXX nu au fost aplicate măsurile de constrângere cu caracter medical sub formă de internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită pe motiv că XXXXXX XXXXXX nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat.

Sentința nu a fost contestată devenind irevocabilă prin necontestare.

APRECIERILE FAPTELOR

Încălcarea normelor imperative ce reglementează aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical

La etapa urmăririi penale, procurorul Erhan V. a reținut în acțiunile lui XXXXXX XXXXXX faptul comiterii infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, deși, la materialele cauzei penale lipsesc careva probe în acest sens (raport de expertiză, proces-verbal de constatare, etc.), reținând acest fapt drept o circumstanță agravantă, fapt care nu este suficient, or, circumstanța agravantă menționată urmează a fi probată suplimentar.

Din cauza lipsei probelor necesare, ordonanța de punere sub învinuire cât și poziția procurorului sunt lovite de lipsă de claritate, or, ultimul urma să indice inclusiv și categoria de ebrietate a persoanei, specificații care lipsesc, dar creează inculpatului o situație agravantă pe caz.

Potrivit art.23 alin.(1) Cod penal, *Nu este pasibilă de răspundere penală persoana care, în timpul săvârșirii unei fapte prejudiciabile, se afla în stare de iresponsabilitate, adică nu putea să-și dea seama de acțiunile ori inacțiunile sale sau nu putea să le dirijeze din cauza unei boli psihice cronice, a unei tulburări psihice temporare sau a altei stări patologice. Față de o asemenea persoană, în baza hotărârii instanței de judecată, pot fi aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical, prevăzute de prezentul cod.*

Conform art.99 Cod penal, *Persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală în stare de iresponsabilitate sau care au săvârșit asemenea fapte în stare de responsabilitate, de responsabilitate redusă, dar, pînă la pronunțarea sentinței sau în timpul executării pedepsei, s-au îmbolnăvit de o boală psihică, din care cauză ele sînt incapabile să-și dea seama de acțiunile lor sau să le dirijeze, instanța de judecată poate să le aplice următoarele măsuri de constrângere cu caracter medical, care se desfășoară de către instituțiile curative ale organelor de ocrotire a sănătății:*

- a) internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită;
- b) internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă.

Art.100 alin.(1) Cod penal, stabilește că, *internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită poate fi aplicată de către instanța de judecată unui alienat*

care, din cauza stării psihice și a caracterului faptei prejudiciabile săvârșite, are nevoie de îngrijire spitalicească și de tratament în condiții de supraveghere obișnuită.

Conform art.499 alin.(1) Cod de procedură penală, Dacă consideră dovedit faptul că persoana în cauză a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, în stare de iresponsabilitate sau că această persoană, după ce a săvârșit infracțiunea, s-a îmbolnăvit de o boală psihică cronică, care o face să nu-și dea seama de acțiunile sale sau să nu le poată dirija, instanța de judecată adoptă, conform art.23 din Codul penal, fie o sentință de absolvire a acestei persoane de pedeapsă sau, după caz, de răspundere penală, fie de liberare de pedeapsă și de aplicare față de ea a unor măsuri de constrângere cu caracter medical, indicând care anume din ele trebuie aplicată, sau o sentință de încetare a procesului și de neaplicare a unor astfel de măsuri în cazurile când, prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat. În astfel de cazuri, instanța anunță despre bolnav organele de ocrotire a sănătății.

Art.488 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, stabilește că, măsurile de constrângere cu caracter medical, cuprinse în art.99 din Codul penal, se aplică de instanța de judecată față de persoanele care au săvârșit fapte prejudiciabile, prevăzute de legea penală, în stare de iresponsabilitate, precum și față de persoanele care s-au îmbolnăvit după săvârșirea infracțiunii de o boală psihică, din care motive ele nu-și pot da seama de acțiunile lor sau nu le pot dirija, în caz dacă aceste persoane prezintă pericol pentru societate prin natura faptei săvârșite și din cauza bolii lor.

Măsurile de constrângere cu caracter medical se aplică potrivit dispozițiilor generale ale prezentului cod, cu derogările și completările din prezentul capitol.

Atât Codul penal, cât și Codul de procedură penală, în special prin prevederile art.488 alin.(2) Cod de procedură penală, statuează asupra instrumentării cât și examinării cauzei penale în care făptașul este declarat iresponsabil, exclusiv potrivit normelor speciale, reglementate de Capitolul II, Titlul III – Procedurile speciale, Partea Specială a Codului de procedură penală. Această situație, pe lângă norma expresă a legii, poate fi explicată și prin pericolul social pe care îl reprezintă persoana care a comis infracțiunea în stare de iresponsabilitate, constatată de către experții în domeniu și care propun o singură soluție internarea persoanei în instituția psihiatrică.

Poziția procurorului Erhan V. la etapa dezbaterilor judiciare este contrară legii, deoarece, potrivit raportului de expertiză judiciară psihiatrico-legală Xxxxxx Xxxxxx, suferă de boală psihică cronică evolutivă și în caz de recunoaștere vinovat de acțiunile imputate poate fi supus măsuri de constrângere cu caracter medical cu regim obișnuit de supraveghere. Prin termenul „poate” utilizat de expertul acreditat în domeniul psihiatriei, nu s-a oferit posibilitatea instanței de judecată să aleagă sau nu internarea persoanei, dar, a recomandat internarea persoanei în caz dacă acțiunile acestuia cad sub incidența unei infracțiuni.

În situația descrisă, solicitarea încetării procesului penal este eronată, or, norma art.499 alin.(1) Cod de procedură penală, permite adoptarea unei sentințe de încetare a procesului, fără aplicarea măsurii de constrângere cu caracter medical în situația în care doar în caz de stabilire că persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat, situație care nu este caracteristică pentru speță.

Poziția acuzatorului de stat Erhan V. este și mai tare afectată de ilegalitate în condițiile în care instanța a adoptat o sentință de încetare a procesului penal pe motivul împăcării părților, lăsând la libertate o persoană care prezintă pericol pentru societate.

De altfel, instanța de judecată ca și acuzatorul de stat a constatat că, Xxxxxx

Xxxxxxnu prezintă pericol pentru societate, contrar constatărilor raportului de expertiză judiciară, atribuindu-și rolul de expert judiciar. De altfel, în cursul întregii părți descriptive a sentinței instanța motivează doar posibilitatea aplicării față de inculpatul iresponsabil a încetării procesului penal pe motivul împăcării părților.

Mai mult ca atât, trezesc nedumerire constatările instanței prin care aceasta recunoaște inculpatul drept o persoană iresponsabilă, în condițiile în care acest aspect ține de competența exclusivă a experților acreditați în domeniul psihiatriei.

Ca rezultat al acțiunilor procurorului Erhan V. a fost adoptată soluție eronată pe dosar, iar făptașul a fost plasat în libertate continuând să prezinte un pericol real pentru societate.

Astfel, procurorul Erhan Vladimir prin acțiunile/inacțiunile sale în cadrul gestionării cauzelor penale nr.XXXXXX și nr.XXXXXX, a încălcat prevederile art.53 pct.pct.1), 8), art.488 alin.(1) și (2) și art.499 alin.(1) din Codul de procedură penală, încălcări ce constituie abateri disciplinare prevăzute în art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, manifestate prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art.6 alin.(3), încălcarea Codului de etică al procurorilor, producând totodată atingere onoarei și imaginii Procuraturii.

La xx.xx.2021, SUP al IP XXXXXX a pornit urmărirea penală în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, pe faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către cet.Xxxxxx Xxxxxx, deținător al permisului de conducere de categoria „B,, eliberat de autoritățile competente ale XXXXXX.

La 02.12.2021, cauza penală a fost remisă spre examinare în fond în Judecătoria XXXXXX, Sediul XXXXXX, rechizitoriul fiind semnat de către procurorul în Procuratura r-lui XXXXXX, Erhan Vladimir.

Prealabil remiterii cauzei penale în instanța de judecată, procurorul Erhan V. a perfectat proiectul unei interpelări, semnate la xx.xx.2021, cu nr.XXXXXX, adresată Direcției cooperare polițienească internațională, în care se solicită verificarea autenticității permisului de conducere eliberat pe numele lui Xxxxxx Xxxxxx. de către autoritățile competente ale XXXXXX.

La xx.xx.2022, SUP al IP XXXXXX, a pornit urmărirea penală în baza art.361 alin.(1) Cod penal, pe faptul deținerii de către cet.Xxxxxx Xxxxxx. a permisului de conducere de categoria „B”, care prezintă semne de falsificare.

La xx.xx.2022, cauza penal de învinuire a lui Xxxxxx Xxxxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, a fost remisă de către procurorul în Procuratura r-lui XXXXXX, Xxxxxx Xxxxxx spre examinare în fond, în Judecătoria XXXXXX, Sediul XXXXXX.

Prin sentința Judecătoriei XXXXXX, Sediul XXXXXX din **xx.xx.2022**, cauza penală fiind examinată în procedura specială reglementată la art.364¹ Cod de procedură penală, Xxxxxx Xxxxxxa fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 140 ore.

Reprezentarea acuzării pe caz a fost dispusă aceluiași procuror Erhan V., care, în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore.

Anterior, prin sentința Judecătoriei XXXXXX Sediul XXXXXX din **xx.xx.2022**, cauza penală fiind examinată în procedura specială reglementată la art.364¹ Cod de procedură penală, Xxxxxx Xxxxxxa fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată

în folosul comunității pe un termen de 140 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În cadrul audierii inculpatului potrivit regulilor stabilite pentru martor, în care ultimul a recunoscut integral fapta incriminată și a comunicat că deține un permis de conducere, fapt care nu corespunde adevărului.

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat Erhan V. a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Ambele sentințe au devenit irevocabile prin necontestare.

Încălcarea normelor imperative ce reglementează caracterul complet al urmăririi penale și examinarea cauzei penale în instanța de judecată

Art.15 Cod penal, stabilește că, *Gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.*

Conform art.113 alin.(1) Cod penal, *Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.*

Potrivit art.281 alin.(1) Cod penal, *Dacă, după examinarea raportului organului de urmărire penală și a materialelor cauzei, procurorul consideră că probele acumulate sînt concludente și suficiente, el emite o ordonanță de punere sub învinuire a persoanei.*

Conform art.291 Cod de procedură penală, *Dacă procurorul constată că au fost respectate dispozițiile prezentului cod privind urmărirea penală, că urmărirea penală este completă, că există probe suficiente și legal administrate, el dispune una din următoarele soluții:*

1) atunci cînd din materialele cauzei rezultă că fapta există, că a fost constatat făptuitorul și că acesta poartă răspundere penală:

a) pune sub învinuire făptuitorul conform prevederilor art.281 și 282, dacă acesta nu a fost pus sub învinuire în cursul urmăririi penale, ...

Necătînd la faptul că procurorul Erhan V. cunoștea despre faptul lipsei unui permis de conducere pe numele lui XXXXXX XXXXXX eliberat de autoritățile Republicii Moldova, existența suspjecțiilor asupra actului deținut de către inculpat, cât și obligativitatea întreprinderii tuturor măsurilor la etapa urmăririi penale în vederea stabilirii cu certitudine a circumstanțelor cauzei – autenticitatea permisului de conducere, acesta s-a limitat în calificarea faptelor lui XXXXXX XXXXXX potrivit volumului sumar de probe acumulate.

Existența actului ce autentifică dreptul de conducere a mijlocul de transport este esențial în cazul calificării faptelor potrivit normei art.264¹ Cod penal.

Situația existentă pe caz, a permis a stabili că, verificarea aspectului ce ține de autenticitatea permisului de conducere nu reprezenta o problemă, or, de la data sesizării Direcției cooperare polițienească internațională și până la pornirea urmăririi penale în baza art.361 Cod penal, a durat doar 20 zile.

Efectuarea incompletă a urmăririi penale, lipsa unui control asupra probelor acumulate a permis calificarea eronată a faptelor incriminate lui XXXXXX XXXXXX, în baza unei norme penale de o gravitate mai mică.

La etapa urmăririi penale, procurorul Erhan V. a reținut în privința lui XXXXXX XXXXXX circumstanța agravantă - *săvîrșirea infracțiunii de către o persoană în stare*

de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art.24.

Potrivit pct.7 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.8 din 11.11.2013, *Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, în cazurile în care circumstanța ce atenuază sau agravează răspunderea penală (art.76-77 CP) este indicată în dispozițiile articolului Părții speciale a Codului penal, ca semn al componentei infracțiunii, în conținutul variante-tip sau în conținutul variantelor agravate, ea nu poate fi luată în considerare la stabilirea pedepsei pentru această infracțiune.*

Reținerea situației de comitere a infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică și ca semn al componentei de infracțiune și ca circumstanță agravantă, reprezintă acordarea unei duble valențe unei singure circumstanțe și o agravare nefondată a acuzațiilor aduse persoanei.

În cadrul examinării dosarului penal în baza procedurii speciale procurorul Erhan V. a continuat manifestarea unei atitudini neglijente față de atribuțiile de serviciu.

Potrivit art.364¹ alin.(1), (2) și (4) Cod de procedură penală, *Pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

Instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite și dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Astfel, deși era la curent că sesizase Direcția cooperare polițienească internațională aferent autenticității actului ce acorda dreptul de a conduce mijloace de transport, pornirea urmăririi penale pe faptul deținerii unui document oficial fals, cât și obligațiunea acestuia de a verifica în cursul judecării cauzei dacă inculpatul nu a fost condamnat, procurorul de caz nu a intervenit atunci când, fiind audiat în condițiile de audiere a martorului Xxxxxx Xxxxxx a declarat că deține un permis de conducere, fapt care nu corespunde adevărului, și care obliga procurorul să intervină, iar instanța de judecată să dispună examinarea cauzei penale în procedura generală, acțiunea care permitea repararea erorii admise la etapa urmăririi penale.

Atitudinea indolentă a acuzatorului de stat Erhan V. a persistat și la etapa dezbaterilor judiciare, când ultimul a reținut în privința inculpatului circumstanța agravantă - *săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art.24*, care nu putea fi reținută or acestea reprezintă un element al componentei de infracțiune cât și circumstanța atenuantă – *recunoașterea vinei*, care, luând în considerație că cauza penală s-a examinat în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală, reprezintă o obligație asumată de către inculpat în schimbul micșorării limitelor de pedeapsă. Ambelor circumstanțe fiind-le acordate o dublă valență.

Instanța de judecată a lăsat fără examinare constatările acuzatorului de stat în acest sens.

Ca rezultat al acțiunilor/inacțiunilor procurorului Erhan V., cet. Xxxxxx Xxxxxxa fost condamnat pentru o infracțiune pe care nu a comis-o, de un grad de

prejudiciabilitate redus, fiindu-i aplicată o pedeapsă improprie cazului și circumstanțelor stabilite.

La **xx.xx.2019**, a fost pornită urmărirea penală în baza art.XXX alin.(3) lit.a) și a¹) Cod penal, [...] Conducerea urmăririi penale a fost dispusă procurorul în Procuratura r-lui XXXXXX, Erhan V.

La **xx.xx.2020**, a fost pus sub învinuire Xxxxxx Xxxxxx, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. XXX alin.(3) lit.a) și a¹) Cod penal.

La **xx.xx.2021**, SUP a IP XXXXXX a remis materialele cauzei penale împreună cu raportul cu propunerea de terminare a urmăririi penale și remiterea cauzei penale în judecată în privința lui Xxxxxx Xxxxxx pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.XXX alin.(3) lit.a) și a¹) Cod penal.

La **xx.xx.2021**, procurorul Erhan V. înaintează o nouă învinuire lui Xxxxxx Xxxxxx, învinuindu-l în comiterea infracțiunii prevăzute de art.XXX Cod penal.

La **xx.xx.2021**, procurorul în Procuratura r-lui XXXXXX, Erhan Vladimir a remis spre examinare în fond, în Judecătoria XXXXXX, Sediul XXXXXX, cauza penală de învinuire a lui Xxxxxx Xxxxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.XXX Cod penal.

În acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx. s-a reținut faptul că, „[...]”

Potrivit concluziilor rapoartelor de expertiză judiciară-psihologică nr.XXXXXX din xx.xx.2020 și nr.XXXXXX din xx.xx.2020, efectuate în privința victimelor Xxxxxx Xxxxxx și Xxxxxx Xxxxxx, ultimele au suportat trauma psihologică în contextul acțiunilor, la care se pretinde că a fost expusă, care se exprimă prin: tensiune interioară, nivel înalt de anxietate, sentiment al lipsei de securitate, somn neliniștit, vigilență excesivă, auto estimare deficitară.

Conform concluziilor rapoartelor de evaluarea psihologică din xx.xx.2019, victimele au fost constrânse de către Xxxxxx Xxxxxx prin utilizarea forței fizice, psihologice, sub forma intimidărilor și amenințărilor, cât și folosirea stării de somn în care se aflau acestea. Ambele manifestă semne ale abuzului, manifestate prin retragerea socială, frica pentru integritatea fizică și neîncrederea în sine.

Reprezentarea acuzării de stat a fost asigurată de către același procuror, Erhan V. care a solicitat instanței de judecată condamnarea lui Xxxxxx Xxxxxx. în baza art.XXX alin.(1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip **închis**.

Prin sentința Judecătoriei XXXXXX, Sediul XXXXXX din xx.xx.2022, Xxxxxx Xxxxxx a fost condamnat în baza art.175 Cod penal, la pedeapsa închisorii pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip **semiînchis**.

Sentința din xx.xx.2022 nu a fost contestată de către acuzatorul de stat.

APRECIERILE FAPTELOR

Încălcarea normelor imperative ce reglementează caracterul complet al urmăririi penale

Art.6 § 2 al CoEDO, stabilește drept unul din drepturile persoanei, *să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa.*

Potrivit art.281 alin.(2) Cod de procedură penală, *Ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea*

învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, formelor vinovăției, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Potrivit pct.20 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.XX din 07.11.2005, cu modificările ulterioare, *sub incidența art.XXX CP se află acțiunile ... care au fost comise cu consimțământul victimei.*

Art.XXX Cod penal, norma de bază, reieșind chiar din conținutul acesteia, reprezintă o infracțiune care poate fi comisă doar ca rezultat al constrângerii fizice sau psihice, ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința.

Doar în acest sens, învinuirea înaintată lui Xxxxxx Xxxxxx este lovită de grave erori ce țin de claritatea textului faptei incriminate.

Astfel, deși procurorul Erhan V. califică fapta lui Xxxxxx Xxxxxx potrivit art.XXX alin.(1) Cod penal, care prezumă înfăptuirea unor acțiuni cu caracter ... calificarea acțiunilor lui Xxxxxx Xxxxxx exclusiv potrivit art.XXX Cod penal.

Aceleași concluzii de înfrângere a consimțământului victimei de către făptaș se regăsesc și în rapoartele de expertiză judiciară-psihologică nr.XXXXXX din xx.xx.2020 și nr.XXXXXX din xx.xx.2020 și concluziile rapoartelor de evaluarea psihologică din xx.xx.2019, efectuate de către experți independenți, o parte acreditați în domeniu.

În aceeași ordine de idei, procurorul Erhan V. indică că învinuitul pe dosar cunoștea că

Mai mult ca atât, în textul învinuirii, procurorul de caz se contrazice chiar pe sine, invocând că

La fel, procurorul reține în învinuire că infractorul se afla în stare de ebrietate alcoolică, deși la caz lipsesc și nici nu puteau fi acumulate probe în acest sens, deoarece organul de urmărire penală a aflat despre infracțiune la mult timp după comiterea acesteia.

Totodată, în lipsa de necesitate procurorul a menționat în ordonanță legătura de rudenie între Xxxxxx Xxxxxx și victimele Xxxxxx și Xxxxxx, aspecte care nu au relevanță pe caz, nu influențează într-un fel sau altul calificarea faptelor potrivit art.XXX Cod penal.

Erorile admise de către procurorul Erhan V. în acest sens, cel mai probabil se datorează redării în cea mai mare parte a învinuirii înaintate lui Xxxxxx Xxxxxx la xx.xx.2020, când acestuia i-a fost incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art.XXX alin.(3) lit.a) și a¹) Cod penal, infracțiune care corespundea circumstanțelor cauzei penale.

Calificarea faptei incriminate inculpatului este contrară situației stabilite pe caz, probelor administrate în acest sens de către organul de urmărire penală, cât și criteriilor de calificarea a infracțiunii.

Conform art.113 alin.(1) Cod penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.*

Art.118 Cod penal, stabilește că, *concurența dintre o parte și un întreg reprezintă existența a două sau mai multor norme penale, una din ele cuprinzând fapta prejudiciabilă în întregime, iar celelalte – numai unele părți ale ei.*

Calificarea infracțiunilor în cazul concurenței dintre o parte și un întreg se efectuează în baza normei care cuprinde în întregime toate semnele faptei prejudiciabile săvârșite.

Astfel, constatând potrivit declarațiilor victimelor, reprezentatului legal al acestora, martorilor pe caz și în special concluziilor rapoartelor de expertiză judiciară-psihologică nr.XXXXXX din xx.xx.2020 și nr.XXXXXXX din xx.xx.2020 și concluziilor rapoartelor de evaluarea psihologică din xx.xx.2019, că

Constatând că

Prin prisma constatărilor efectuate, calificarea dispusă de către procurorul Erhan V. este vădit eronată, aspect care a permis aplicarea față de inculpat a unei pedepse neproportionale în raport cu faptele săvârșite.

Infracțiunea prevăzută la art.XXX alin.(1) Cod penal (la momentul comiterii infracțiunii), era sancționată cu *închisoare pe un termen de la 3 la 7 ani.*

Potrivit art.16 alin.(4) Cod penal, *Infracțiuni grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 12 ani inclusiv.*

Conform art.70 alin.(3) și (4) Cod penal, *În penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.*

În penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave.

Acuzatorul de stat la etapa dezbaterilor judiciare a solicitat ca pedeapsa închisorii ce urmează a fi stabilită lui Xxxxxx Xxxxxx să fie executată în penitenciar de tip închis, poziție care contravine prevederilor art.70 alin.(3) și (4) Cod penal.

În cadrul verificării sesizării, procurorul Vladimir Erhan, nu a recunoscut faptele reflectate în sesizare, referindu-se la fiecare cauză penală, după cum urmează:

1. Cauza penală nr.XXXXXXX pornită în baza art.151 alin.(4) Cod penal.

Procurorul V.Erhan, a susținut că la baza calificării acțiunilor făptuitorului conform art.151 alin.(4) Cod penal au stat următoarele argumente:

1) fapta a avut loc la xx.xx.2024, decesul a survenit la xx.xx.2024 în spitalul raional XXXXXXX;

2) nu au fost întrunite condițiile prevăzute la pct.5.1 și alin.(3),(4) al pct.5.9 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.11 din 24 decembrie 2012 , cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (art. 145-148 CP al RM), conform cărora „*Omorul săvârșit cu premeditare presupune întrunirea concomitentă a trei condiții: 1) trecerea unui interval de timp din momentul luării hotărârii de a săvârșit omorul și până la momentul executării infracțiunii; 2) în acest interval de timp, făptuitorul trebuie să mediteze, să-si concentreze forțele sale psihice în vederea asigurării reușitei acțiunii sale; 3) în acest interval de timp, făptuitorul trebuie să treacă la săvârșirea unor acte de pregătire de natură să întărească hotărârea luată și să asigure realizarea ei.* ” ; ” Este de menționat că, abstrasă de alte circumstanțe, atestarea uneia din metodele prezentate mai sus nu întotdeauna poate fi considerată expresie a cruzimii deosebite. Astfel, de exemplu, adesea, cauzarea unor plăgi multiple poate fi explicată prin forța fizică slabă a făptuitorului ori prin calitățile vulnerante reduse ale mijlocului sau instrumentului de

săvârșire a infracțiunii (care nu a fost ales special de către făptuitor). De asemenea, numărul mare al plăgilor cauzate își poate găsi explicația în starea de agitație a făptuitorului, în incapacitatea lui de a evalua adecvat situația, în năzuința lui de a săvârși mai repede infracțiunea începută, luând în considerație eficacitatea scăzută a metodei de comitere a infracțiunii, opunerea activă de rezistență de către victimă, superioritatea fizică a victimei sau alți asemenea factori. La fel, suferințele victimei nu vor fi deosebite atunci când cauzarea unor plăgi multiple se realizează în toial altercației și într-un interval de timp relativ scurt. ”

3) declarațiile recunoscătoare ale învinuitului potrivit cărora: „[...]”

4) Cauza penală nominalizată a fost la control în Secția judiciară din momentul expedierii în instanța de judecată.

2. Cauza penală nr.XXXXXX pornită în baza art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal

Procurorul Erhan V, menționează, că nu a calificat acțiunile făptuitorului ca tentativă de omor din următoarele considerente:

1) XXXXXX XXXXXXși XXXXXX XXXXXX, se aflau în relații de concubinaj, locuiau împreună în sat. XXXXXX raionul XXXXXX și astfel fiind, conform art. 133¹ lit. a) din Codul penal, membri de familie, conflictul între ei a apărut pe fonul consumării împreună a băuturilor alcoolice și a geloziei, (declarațiile inculpatului și a victimei); nu a existat nici o probă care ar dovedi intenția lui XXXXXX XXXXXX pentru a o omorî pe XXXXXX XXXXXX.

2) nu au fost întrunite condițiile prevăzute la pct.4 alin.(3), 5.1 și alin.(3),(4) al pct.5.9 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 24 decembrie 2012 , cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (art. 145-148 CP al RM), pentru a se putea califica acțiunile lui XXXXXX XXXXXX în baza art.27, 145 Cod penal (**condiții specificate în cazul precedent**) și pct.11 conform cărora: *„Articolul 201¹ alin.(4) CP incriminează violența în familie, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, soldată cu decesul victimei, pentru care sunt aplicabile recomandările expuse în pct. 10 al prezentei Hotărâri, ce se referă la componența de infracțiune, prevăzută de art. 151 alin.(4) CP al RM.”, la fel s-a luat în considerație si p. 5.31 al hotărârii sus menționate . "Omorul săvârșit asupra unui membru de familie (art. 145 alin.(2) lit.el) CP al RM). Circumstanța agravantă, prevăzută la art. 145 alin.(2) lit.e¹) CP al RM are un caracter personal și vizează atât făptuitorul, cât și victima infracțiunii de omor, aceștia urmând să îndeplinească o calitate specială, și anume, acea de membru de familie. Instanțele atenționează că noțiunea „membru de familie”, în sensul art.133¹ CP, presupune existența uneia dintre cele două accepțiuni ale calității speciale a victimei și făptuitorului: a) condiția de colocuire; b) condiția de colocuire separată, de aceea, la examinarea cauzelor penale de învinuire, în baza art. 145 alin. (2) lit.el) CP al RM, se va verifica incidența acestor condiții. Dacă în rezultatul actelor de violență asupra unui membru de familie a survenit decesul ultimului, față de care făptuitorul nu manifestă intenția, cele comise se vor califica, potrivit alin.(4) art.201¹ CP al RM, cu condiția ca decesul să se afle în legătură de cauzalitate cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.”*

3) declarațiile recunoscătoare ale învinuitului potrivit cărora: „[...]”

3. Cauza penală nr.XXXXXX pornită în baza art.269 Cod penal

Procuroru V.Erhan susține că, a intervenit ca membru al grupului de acuzatori de stat, nu i-au fost dispuse atribuții de conducător al grupului, la data când s-a prezentat

în ședința preliminară, părțile aveau depuse cererile de împăcare în instanță și ca acuzator de stat în cazul dat nu mai avea careva pârghii procesuale în ședința preliminară, deoarece nu s-a ajuns la etapa cercetărilor judecătorești pentru a modifica în vre-un mod învinuirea sau de a interveni cu careva probe suplimentare.

4. Cauza penală nr.XXXXXX pornită în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal

Sușține procurorul Erhan, că solicitarea unei pedepse maxime pentru inculpatul a fost dictată de faptul că, acesta se caracteriza negativ la locul de trai fapt confirmat prin caracteristicile eliberate de către APL, comportamentul ultimului pe perioada urmăririi penale și anume o perioadă îndelungată se ascundea de colaboratorii de poliție fapt ce a dus și la tergiversarea urmăririi penale, cu toate că anterior nu a fost atras la răspundere penală, inculpatul făcea parte dintr-o grupare care practic terorizau prin furturi locuitorii comunității respective și la caz se impunea aplicarea unei pedepse cât mai aspre posibile, or, art.79 alin.(1) Cod penal prevede, că *„Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.”*

5. Cauzele penale conexate nr.XXXXXX pornită în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) și nr.XXXXXX pornită în baza art.192¹ alin.(1) Cod penal

Procurorul Erhan V. susține că, nu a solicitat în instanță reducerea cu o treime a pedepsei în privința inculpatului, deoarece acesta se caracteriză negativ la locul de trai, anterior a fost judecat, are antecedentele penale stinse, pentru perioada xx.xx.2019-xx.xx.2022, a fost atras la răspundere contravențională de 18 ori, iar art.70 alin.(3¹) Cod penal, prevede că *” în cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită.”*

6. Cauza penală nr.XXXXXX pornită în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal

Declară procurorul Erhan că, solicitarea aplicării față de inculpat a pedepsei complementare, neprevăzută la sancțiunea art.264¹ alin.(4) Cod penal, a fost condiționată de faptul că, reieșind din practică, chiar dacă persoana a comis și a fost sancționat pentru o infracțiune de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, el în continuare lejer poate conduce alte mijloace de transport, fără a suporta careva consecințe. Nu în ultimul rând prezentând în continuare un pericol pentru alți participanți la trafic. La fel, nu este exclusă posibilitatea, ca după sancționarea unei persoane în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, când conducătorul mijlocului de transport nu dispune de permis de conducere în genere, după o perioadă scurtă de timp să-l obțină.

Totodată procurorul Erhan face trimitere la practica existentă în acest sens în Procuratura raionului XXXXXX și instanța de judecată. În astfel de mod, susține procurorul, va fi asigurat scopul unei pedepse penale și anume : *” prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane”*, cerință stipulată expres și obligatoriu în alin.(2) art.61 Cod penal.

7. Cauza penală nr.XXXXXX pornită în baza art.287 alin.(1) Cod penal

Procurorul Erhan V. susține că, a solicitat în debateri ca față de inculpat să fie aplicate prevederile Legii cu privire la amnistie, deoarece conform creanței anexate la cauza penală în privința lui Xxxxxx Xxxxxx, nu figura nici o sentință de condamnare cu aplicarea amnistiei.

8. Cauza penală nr.XXXXXX pornită în baza art.197 alin.(2) Cod penal

Declară procurorul Erhan că, deoarece examinarea cauzei penale în instanță se tergiversa un timp îndelungat din motivul imposibilității asigurării prezenței martorilor, a decis că ar fi mai rezonabil dacă se va înceta urmărirea penală. Mai mult ca atât, fiind audiată în ședința de judecată partea vătămată, a declarat că, prejudiciul cauzat pentru el constituie 140 mii lei, fapt ce nu se încadra în elementele constitutive ale art.197 alin.(2) Cod penal (prejudiciu în proporții mari). Din acest motiv, în ședința de judecată s-a solicitat de fi adoptată o sentință de încetare a procesului și de neaplicare a unor măsuri de constrângere cu caracter medical deoarece prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, Xxxxxx Xxxxxx nu prezintă pericol pentru societate și nu avea nevoie de tratament forțat, conform art.499 alin.(1) Cod de procedură penală.

9. Cauza penală nr.XXXXXX pornită în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal

Referitor la decizia de a nu recalifica acțiunile inculpatului, procurorul V.Erhan a explicat, că nu a monitorizat rezultatele investigațiilor privind pretinsa falsificare a permisului de conducere, iar inculpatul atât la urmărirea penală cât și în instanță a declarat insistent, că posedă permis de conducere eliberat de către autoritățile XXXXXX, unde a frecventat și cursuri de conducător auto.

10. Cauza penală nr.XXXXXX pornită în baza art.XXX alin.(3), lit.lit.a) și a¹) Cod penal

Recalificarea acțiunilor învinuitului în baza art. XXX Cod penal de către procurorul Erhan a fost motivată prin următoarele: 1) conform pct.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. XX din 07 noiembrie 2005 despre practica judiciară în cauzele din categoria infracțiunilor ...

Totodată, susține Erhan, despre deciziile adoptate în cauza penală de referință, erau la curent atât conducerea Procuraturii raionului XXXXXX, cât și Secția urmărire penală din cadrul Procuraturii Generale, cauza fiind luată la control de aceștea.

În cauzele penale, unde procurorul Erhan V. a atribuit inculpaților în calitate de circumstanță agravantă *comiterea infracțiunii în stare de ebrietate*, acesta susține că s-a bazat pe declarațiile învinuiților/inculpaților și părților vătămate.

Colegiul constată că, în cazul prezentat, materialul probator administrat atât în faza verificării sesizării, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiu, denotă cu certitudine că, toate elementele unei abateri disciplinare menționate supra sunt întrunite și anume că, procurorul Vladimir Erhan prin acțiunile/inacțiunile sale, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu, iar, în particular, în cadrul gestionării cauzelor penale, a încălcat a prevederile art.53 pct.pct.1), 2), 3), 4), 8), art.281 alin.(1) și (2), art.283 alin.(1) și art.326 alin(1) din Codul de procedură penală.

Vis-a-vis de argumentele explicative ale procurorului Vladimir Erhan, Colegiul constată că conduita procesuală a acestuia la instrumentarea cauzelor penale menționate *supra*, dar și la susținerea acuzării de stat a fost compromisă, iar motivarea în acest sens a procurorului lasă loc pentru critici. Astfel:

1) probele acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale pe cauzele penale nr.XXXXXX și nr.XXXXXX, dovedesc contrariul (compartimentul *Rezumatul sesizării și constatările inspectorului*), iar **prevederile** Hotărârii Plenului Curții

Supreme de Justiție nr. 11 din 24 decembrie 2012, sunt eronat interpretate de procuror.

2) declarațiile procurorului precum că, a fost lipsit de pârghii pentru a reacționa în ședința preliminară pe segmentul aducerii unei noi învinuiri inculpatului (c/p nr.XXXXXX), nu sunt de natură obiectivă să convingă un observator independent că având aceleași drepturi procesuale de rând cu alți participanți la proces, a fost lipsit de dreptul de a înainta cereri sau demersuri conform prevederilor art.345 ali.(4) pct.1). Cu atât mai mult, procurorul putea interveni în acest sens la faza de urmărire penală.

3) afirmațiile procurorului, precum că solicitarea unei pedepse maxime pentru un inculpat (c/p nr.XXXXXX) a fost dictată de comportamentul acestuia în cadrul urmăririi penale și de caracterizarea negativă la locul de trai nu pot fi acceptate, deoarece asemenea condiții nu se referă (art.79 alin.(1) Cod penal ...). Totodată, nesolicitarea de către procuror a reducerii cu o treime din pedeapsa inculpatului (c/p nr.XXXXXX), contravene prevederilor legale (art.70 alin.(3¹) Cod penal „*La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime...*).

4) nu însuflă acoperire legală nici solicitarea de către procuror a unei pedepse complementare neprevăzută de sancțiunea articolului (c/p nr.XXXXXX), în sensul art.65 alin.(3) din Codul penal, instanța de judecată poate priva de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a Codului penal, dacă va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, adică privarea de un drept existent și nu potențial obținut în viitor.

5) nu sunt justificate nici afirmațiile procurorului Erhan V. vis-a-vis de solicitarea în dezbateri ca față de inculpat (cp//p nr.XXXXXX) să fie aplicate prevederile Legii cu privire la amnistie, procurorul fiind la curent cu existența pe rolul instanței a încă unei cauze penale în privința aceleiași persoane, or, în asemenea circumstanțe, acuzatorul avea obligația să se informeze despre rezultatele examinării acesteia, cel puțin pentru a-și formula criteriile de individualizare a pedepsei.

6) Circumstanțele menționate de procurorul Erhan V., ce au servit drept temei pentru încetarea procesului în privința persoanei și neaplicarea unor măsuri de constrângere cu caracter medical (c/p nr.XXXXXX), contravin normelor procesual-penale și materialelor cauzei penale.

7) afirmațiile procurorului Erhan V. privind decizia de a nu recalifica acțiunile inculpatului (c/p nr.XXXXXX), motivată prin nemonitorizarea rezultatelor investigațiilor privind pretinsa falsificare a permisului de conducere, constituie o neglijență gravă în activitate, deoarece în dependență de această hotărâre, urmau să fie corect calificate acțiunile persoanei. Cu atât mai mult că, procsul-verbal de autosesizare a fost întocmit de însuși procurorul Erhan.

8) argumentele procurorului Erhan V. cu referire la calificarea acțiunilor făpturului (c/p nr.XXXXXX), nu au suport legal, deoarece probele administrate în cadrul urmăririi penale dovedesc contrariul, iar considerentele cu trimitere la practica judecătorească XXXXXX pe caz analogic, nu sunt justificate, deoarece nu constituie o practică unificată de Curtea Supremă de Justiție.

În conformitate cu alin.(3) art.6 din Legea nr.3 din 25.02.2016 *cu privire la Procuratură*, procurorul este obligat: a) să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale

la care Republica Moldova este parte; b) să respecte prevederile actelor cu caracter normativ adoptate în cadrul Procuraturii.

Pct. 6.1.1. din Codul de etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr.4 din 27.05.2016, respectarea căruia conform art.6 alin.(3) lit.d) din *Legea cu privire la Procuratură*, este obligatorie pentru procurori, de asemenea prevede că, procurorul trebuie să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare, au stabilit că, abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare, cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă.

În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specială și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Analizând conduita procesuală a procurorului Vladimir Erha la gestionare cauzelor penale de referință se constată, că acesta prin încălcările identificate a comis fapte ce constituie abateri disciplinare prevăzute în art.38 lit.a) din *Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură*, manifestate prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art.6 alin.(3), încălcarea Codului de etică al procurorilor, producând totodată atingere onoarei și imaginii Procuraturii.

Procurorul Vladimir Erhan activează în organele Procuraturii din anul 2001.

A fost sancționat disciplinare de două ori, cu observație și muștrare în anul 2008 (antecedentele disciplinare sunt stinse).

În perioada de activitate în organele Procuraturii, dl. Vladimir Erhan a fost încurajat de mai multe ori, inclusive cu distincții ale Procuraturii.

Circumstanțe agravante sau atenuante care ar influența aplicarea sancțiunii disciplinare în privința procurorului Vladimir Erhan nu au fost stabilite.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.39 alin.(1) lit. a), 50, 51 alin.(1) lit.a), 89 lit.a) ale *Legii Republicii Moldova nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură*, art.68 lit.a), 71, 73, 74, 77 lit.a), 78 din *Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică*, Colegiul, -

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A aplica procurorului în Procuratura raionului XXXXXX Vladimir Erhan, sancțiunea disciplinară – **avertisment**.

2. Hotărârea poate fi contestată în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acesteia la Consiliul Superior al Procurorilor.

**Președinte al
Colegiului de disciplină și etică**

semnat

Vladislav GUȚAN